

Kalandustöö konventsioon nr 188, 2007

Vastu võetud 14.06.2007

Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni peakonverents,

mille Rahvusvahelise Tööstööbüroo haldusnõukogu on kokku kutsunud Genfis ja mis on kokku tulnud oma üheksakümne kuuendale istungjärgule 30. mail 2007;

mõistes, et üleilmastumine avaldab kalandussektorile suurt mõju;

märkides Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni 1998. aasta deklaratsiooni aluspõhimõtete ja -õiguste kohta tööl;

võttes arvesse järgmistest rahvusvahelistes töökonventsioonides sätestatud põhiõigusi: 1930. aasta sunniviisilise töö keelustamise konventsioon nr 29, 1948. aasta ühinemisvabaduse ja organiseerumisõiguse kaitse konventsioon nr 87, 1949. aasta organiseerumisõiguse ja kollektiivlühirääkimise konventsioon nr 98, 1951. aasta võrdse tasustamise konventsioon nr 100, 1957. aasta sunniviisilise töö kaotamise konventsioon nr 105, 1958. aasta töö- ja kutsealase diskrimineerimise konventsioon nr 111, 1973. aasta vanuse alammäära konventsioon nr 138, 1999. aasta lapsele sobimatu töö keelustamise konventsioon nr 182;

märkides Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni asjakohaseid õigusakte, eriti 1981. aasta tööohutuse ja tervishoiu konventsiooni nr 155 ja soovitus nr 164, samuti 1985. aasta tervishoiu teenuste konventsiooni nr 161 ja soovitus nr 171;

märkides lisaks 1952. aasta sotsiaalkindlustuse miinimumnormide konventsiooni nr 102 ja arvestades, et selle konventsiooni artikli 77 sätted ei tohiks takistada liiget laiendamast kaluritele sotsiaalkindlustussüsteemidega tagatud kaitset;

tõdedes, et Rahvusvaheline Tööorganisatsioon peab kalapüüki muude kutsealadega võrreldes ohtlikuks kutsealaks;

märkides ka 2003. aasta meremeeste isikut tõendavate dokumentide muudetud konventsiooni nr 185 artikli 1 lõiget 3;

mitte unustades selle organisatsiooni alusvolitust, milleks on inimväärsete töötingimuste edendamine;

mitte unustades vajadust kaitsta ja edendada selles suhtes kalurite õigusi;

meenutades Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 1982. aasta mereõiguse konventsiooni;

võttes arvesse vajadust läbi vaadata järgmised rahvusvahelise töökonverentsi poolt vastu võetud rahvusvahelised konventsioonid, mis puudutavad eriti kalandussektorit: 1959. aasta kalurite vanuse alammäära konventsioon nr 112, 1959. aasta kalurite arstliku läbivaatuse konventsioon nr 113, 1959. aasta kalurite lepingusätete konventsioon nr 114 ning 1966. aasta laevapere liikmetest kalurite majutuse konventsioon nr 126, et neid ajakohastada ning hõlmata nendega rohkem maailma kalureid, eriti neid, kes töötavad väiksematel laevadel;

märkides, et käesoleva konventsiooni eesmärk on tagada kaluritele kalapüügilaeva pardal inimväärased töötingimused tööle, teenistustingimustele, majutusele ja toidule, tööohutusele ja tervisekaitsele, arstiabile ja sotsiaalkindlustusele esitatavate miinimumnõuete suhtes;

olles otsustanud vastu võtta istungjärgu päevakorra neljanda päevakorrapunktina käsitletud teatud ettepanekud töö kohta kalapüügisektoris;

olles kindlaks määranud, et need ettepanekud vormistatakse rahvusvahelise konventsioonina;

võtab sel juunikuu neljateistkümnendal päeval kahe tuhande seitsmendal aastal vastu alljärgneva konventsiooni, mida võib nimetada 2007. aasta kalandustöö konventsiooniks.

I OSA. PÕHIMÕISTED JA KOHALDAMISALA

PÕHIMÕISTED

Artikkel 1

Käesoleva konventsiooni kohaldamisel:

(a) **kaubanduslik kalapüük** – tähendab kõiki kalapüügitoiminguid, kaasa arvatud kalapüügitoimingud jõgedel, järvedel või kanalitel, välja arvatud kalapüük isiklikuks tarbimiseks ja harrastuspüük;

(b) **pädev asutus** – tähendab ministrit, ministeeriumit või muud asutust, millel on õigus välja anda ja tagada eeskirjade, korralduste või muude seaduse jõudu omavate juhiste täitmise seoses kõnealuse sätte sisuga;

(c) **konsulterimine** – tähendab pädeva asutuse konsulterimist asjaomaste esinduslike tööandjate ja töötajate organisatsioonidega, eriti esinduslike kalalaeva reederite ja kalurite organisatsioonidega, kui need on olemas;

(d) **kalalaevareeder** – tähendab kalalaeva omanikku või mistahes muud organisatsiooni või isikut, näiteks haldurit, laevaagenti või laevapereta prahtijat, kes on saanud omanikult kohustuse käitada laeva ning kes selle kohustuse saamisel on nõustunud üle võtma kalalaeva omanike suhtes kehtivad kohustused ja vastutuse vastavalt käesolevale konventsioonile, olenemata sellest, kas mõni teine organisatsioon või isik täidab kalalaeva omaniku nimel teatud kohustusi või ülesandeid;

(e) **kalur** – tähendab iga isikut, kes on tööle võetud või mistahes ülesannetes tööle rakendatud või teeb kutsetööd mistahes kalalaeva pardal, kaasa arvatud laeva pardal töötavad isikud, keda tasustatakse väljapüügiosa põhjal, kuid välja arvatud lootsid, mereväelased, muud alatises riigiteenistuses olevad isikud, kalalaeva pardal töid teostav kaldapersonal ning kalandusvaatlejad;

(f) **kaluri tööleping** – tähendab töölepingut, lepingusätteid või muid sarnalaadseid kokkuleppeid või mistahes muud lepingut, mis reguleerib kaluri elu- ja töötingimusi laeva pardal;

(g) **kalalaev** või **laev** – tähendab mistahes tüüpi, omandivormist sõltumatut laeva või paati, mida kasutatakse või kavatakse kasutada kaubandusliku kalapüügi otstarbel;

(h) **kogumahutavus** – tähendab kogumahutavust (kogutonnaži), mis on arvatud vastavalt 1969. aasta rahvusvahelise laevade mõõdistamise konventsiooni I lisas või mistahes seda muutvas või asendavas õigusaktis toodud mahutavuse mõõdistamise reeglitele;

(i) **pikkus** (L) on 96% kogupikkusest mõõdetuna veeliini mööda kõrgusel, mis on 85% kiilu tipust mõõdetavast väiksemast teoreetilisest pardakõrgusest või pikkus võõrtäävi esipoolest kuni roolipalleri telgjooneni veeliinil, kui see on suurem. Kiilukaldega ehitatud laevade puhul on veeliin, millelt pikkust mõõdetakse, paralleelne projekteeritud veeliiniga;

(j) **kogupikkus** (LOA) on projektikohase veeliiniga paralleelse ning võõri kõige eesmisema ja ahtri kõige tagumisema punkti vahelise sirgjoone pikkus;

(k) **töölevärbamis- ja töövahendustalitus** – tähendab ükskõik missugust avaliku või erasektori isikut, äriühingut, asutust, bürood või muud organisatsiooni, mis tegeleb kalalaeva-reederite nimel kalurite värbamisega või kalurite töövahendusega nende juurde;

(l) **kipper** – tähendab kalurit, kes juhib kalalaeva.

KOHALDAMISALA

Artikkel 2

1. Kui konventsioonis ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käesolevat konventsiooni kõigi kaubandusliku kalapüügiga tegelevate kalurite ja kalalaevade suhtes.

2. Kui tekib kahtlus, kas laev tegeleb kaubandusliku kalapüügiga, lahendab küsimuse pärast konsulteerimist pädev asutus.

3. Iga Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni liige (edaspidi „liige”) võib pärast konsulteerimist laiendada käesoleva konventsiooniga 24 meetri pikkustel ja pikematel laevadel töötavate kalurite suhtes tagatud kaitse väiksematel laevadel töötavate kalurite suhtes.

Artikkel 3

1. Kui konventsiooni kohaldamine tekitab olulisi eriprobleeme, pidades silmas kalurite konkreetseid töötingimusi või asjaomaste kalalaevade käitamist, võib liige pärast konsulteerimist jätta käesoleva konventsiooni nõuetest või selle teatud sätetest välja:

(a) jõgedel, järvedel või kanalitel kalapüügiga tegelevad kalalaevad,

(b) teatud kindlat liiki kalurid või kalalaevad.

2. Eelmise lõike kohase välistamise tegemisel ja kui see on kohaldatav, peab pädev asutus võtma asjakohasel viisil meetmeid, laiendamaks järk-järgult käesolevast konventsioonist tulenevate nõuete kehtivust vastavat liiki kaluritele ja kalalaevadele.

3. Liige, kes käesoleva konventsiooni ratifitseerib, peab:

(a) Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni põhikirja artikli 22 alusel esitatavas esimeses aruandes käesoleva konventsiooni kohaldamise kohta:

(i) loetlema kõik kalurite või kalalaevade liigid, mille suhtes on lõike 1 alusel tehtud välistamine,

(ii) esitama põhjused selliste välistamiste tegemiseks, tuues ära asjaomaste esinduslike tööandjate ja töötajate organisatsioonide, eriti aga esinduslike kalalaevareederite ja kalurite organisatsioonide, kui need on olemas, vastavad seisukohad;

(iii) kirjeldama kõiki meetmeid, mida on võetud välistatud liikidele samaväärse kaitse tagamiseks;

(b) kirjeldama järgmistes aruannetes konventsiooni kohaldamise kohta kõiki meetmeid, mida on võetud vastavalt lõikele 2.

Artikkel 4

1. Kui liikmel ei ole oluliste eriprobleemide tõttu, pidades silmas ebapiisavalt arenenud taristut või institutsioone, võimalik kohe rakendada kõiki käesolevas konventsioonis sätestatud meetmeid, võib liige vastavalt konsulteerimise käigus koostatud kavale järk-järgult rakendada kõik või mõned järgmised sätted:

(a) artikkel 10 lõige 1;

(b) artikkel 10 lõige 3, kuivõrd see kehtib kauemaks kui kolmeks päevaks merele jäävate laevade suhtes;

(c) artikkel 15;

(d) artikkel 20;

(e) artikkel 33;

(f) artikkel 38.

2. Lõiget 1 ei kohaldata kalalaevade suhtes:

(a) mille pikkus on 24 meetrit või rohkem või

(b) mis jäävad merele kauemaks kui seitsmeks päevaks või

(c) mis sõidavad tavaliselt rohkem kui 200 meremiili kaugusel lipuriigi rannikust või väljaspool selle mandrilava väliserva, olenevalt sellest, kumb kaugus rannikust on suurem, või

(d) mis peavad läbima käesoleva konventsiooni artiklis 43 sätestatud laevakontrolli, välja arvatud juhul, kui laevakontroll on tingitud vääramatu jõu olukorrast,

ega sellistel laevadel töötavate kalurite suhtes.

3. Iga liige, kes kasutab lõikes 1 antud võimalust, peab:

(a) Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni põhikirja artikli 22 alusel esitatavas esimeses aruandes käesoleva konventsiooni kohaldamise kohta:

(i) näitama, milliseid konventsiooni sätteid rakendatakse järk-järgult,

(ii) selgitama põhjusi ning avaldama asjaomaste esinduslike tööandjate ja töötajate organisatsioonide, eriti aga esinduslike kalalaevareederite ja kalurite organisatsioonide, kui need on olemas, vastavad seisukohad;

(iii) kirjeldama järk-järgulise rakendamise kava;

(b) järgmistes aruannetes konventsiooni kohaldamise kohta kirjeldama meetmeid, mida on võetud selleks, et jõustada kõik selle konventsiooni sätted.

Artikkel 5

1. Käesoleva konventsiooni kohaldamisel võib pädev asutus pärast konsulteerimist otsustada kasutada mõõtmisalusena pikkuse (L) asemel kogupikkust (LOA) vastavalt I lisa sätestatud samaväärsusele. Lisaks võib pädev asutus käesoleva konventsiooni III lisa määratletud lõigete kohaldamisel otsustada pärast konsulteerimist kasutada mõõtmisalusena pikkuse (L) või kogupikkuse (LOA) asemel kogumahutavust vastavalt III lisa sätestatud samaväärsusele.

2. Põhikirja artikli 22 alusel esitatavates aruannetes peab liige teada andma põhjused otsuste vastuvõtmiseks käesoleva artikli alusel ning konsulteerimisest tulenevad mis tahes märkused.

II OSA. ÜLDPÕHIMÕTTED

RAKENDAMINE

Artikkel 6

1. Liige rakendab ja tagab õigusnormide ja muude meetmete täitmise, mille ta on vastu võtnud käesolevast konventsioonist tulenevate kohustuste täitmiseks tema jurisdiktsiooni alla kuuluvate kalurite ja kalalaevade suhtes. Muud meetmed võivad olla kollektiivlepingud, kohtuotsused, vahekohtu otsused või muud riigisisesele õigusele ja tavale vastavad vahendid.

2. Käesolev konventsioon ei mõjuta mistahes seadust, otsust või tava ega mistahes kokkulepet kalalaevareederite ja kalurite vahel, mis tagab käesolevas konventsioonis sätestatust soodsamad tingimused.

PÄDEV ASUTUS JA KOORDINEERIMINE

Artikkel 7

Iga liige:

(a) nimetab pädeva asutuse või asutused,

(b) seab asjakohasel viisil sisse koordineerimismehhanismid kalandussektori eri asutuste vahel riigisisel ja kohalikul tasandil ning määratleb nende ülesanded ja kohustused, võttes arvesse nende üksteist täiendavaid omadusi ja riigisiseseid tingimusi ning tava.

KALALAEVAREEDERITE, KIPRITE JA KALURITE KOHUSTUSED

Artikkel 8

1. Kalalaevareederi üldine kohustus on tagada, et kipril oleks vajalikud vahendid ja võimalused käesoleva konventsiooni kohustuste järgimiseks.
2. Kipper vastutab pardal viibivate kalurite ohutuse ning laeva ohutu käitamise eest, mis hõlmab muu hulgas järgmisi valdkondi:
 - (a) sellise järelevalve korraldamine, mis tagaks kaluritele töö ajal võimalikult paremad ohutus- ja tervisetingimused;
 - (b) kalurite juhtimine viisil, mis tunnustab ohutus- ja tervisenõudeid, kaasa arvatud väsimuse ärahoidmine;
 - (c) laeva pardal tööohutuse ja töötervishoiu alase teadlikkusõppe võimaldamine;
 - (d) meresõiduohutuse ja vahikorrareeglite ning nendega seotud heade meresõidunormide järgimise tagamine.
3. Kalalaevareeder ei tohi takistada kipril teha mistahes otsust, mis kipri professionaalse hinnangu kohaselt on vajalik laeva ohutuse, selle ohutu juhtimise ja ohutu käitamise või pardal viibivate kalurite ohutuse tagamiseks.
4. Kalurid peavad täitma kipri seaduslikke korraldusi ning kohaldatavaid ohutuse ja tervisekaitse reegleid.

III OSA. MIINIMUMNÕUDED TÖÖKS KALALAEVAL

VANUSE ALAMMÄÄR

Artikkel 9

1. Vanuse alammäär kalalaeva pardal töötamiseks on 16 aastat. Ometi võib pädev asutus anda õiguse kasutada vanuse alammäära 15 aastat isikute puhul, kes ei ole riigisiseste õigusaktide kohaselt enam koolikohuslased ning kes saavad kalanduse alal kutseõpet.
2. Pädev asutus võib kooskõlas riigisiseste seaduste ja tavaga anda 15 aasta vanustele isikutele õiguse teha koolivaheaegadel kerget tööd. Sellistel juhtudel peab asutus pärast konsulteerimist kindlaks määrama lubatud tööliigid ning kehtestama sellise töö tegemise tingimused ning nõutavad puhkeperioodid.
3. Töödeks kalalaeva pardal, mille tegemise laad või tingimused võivad tõenäoliselt seada ohtu noorukite tervise, ohutuse või moraali, on vanuse alammäär 18 aastat.
4. Tööd, mille suhtes käesoleva artikli lõiget 3 kohaldatakse, määratakse kindlaks riigisiseste õigusnormidega või pädeva asutuse poolt pärast konsulteerimist, arvestades asjakohaseid riske ja kohaldatavaid rahvusvahelisi norme.
5. Riigisiseste õigusnormide või pädeva asutuse konsulteerimisjärgse otsusega võib anda käesoleva artikli lõikes 3 viidatud tegevuse sooritamiseks õiguse alates 16 eluaastast

tingimusel, et asjaomaste noorukite tervis, ohutus ja moraal on täielikult kaitstud ning need noorukid on läbinud vastava konkreetse juhendamise või kutseõppe ning esmase merelemineku eelse ohutusväljaõppe.

6. Alla 18 aasta vanuste kalurite rakendamine öötööle on keelatud. Käesoleva artikli kohaldamisel määratletakse mõiste "öö" vastavalt riigisisesele õigusele ja tavale. See peab hõlmama vähemalt üheksa tunni pikkust ajavahemikku, mis algab enne südaööd ja lõpeb pärast kella 5 hommikul. Pädev asutus võib teha erandi öötöö piirangu range järgimise suhtes juhul, kui:

(a) see takistaks asjaomaste kalurite tõhusat väljaõpet vastavalt kehtestatud programmidele ja ajakavadele või

(b) töökohustuse eriline laad või tunnustatud väljaõppeprogramm nõuab, et erandiga hõlmatud kalurid täidavad töökohustusi öösel ning pädev asutus teeb konsulteerimisjärgselt kindlaks, et selline töö ei mõju kahjulikult nende tervisele ega heaolule.

7. Käesolev artikkel ei tohi mõjutada liikme võetud ükskõik missuguseid kohustusi, mis tulenevad mistahes muu rahvusvahelise töökonventsiooni ratifitseerimisest.

TERVISEKONTROLL

Artikkel 10

1. Kalurid ei tohi töötada kalalaeva pardal ilma kehtiva arstitõendita, mis kinnitab nende sobivust oma töökohustuste täitmiseks.

2. Pädev asutus võib pärast konsulteerimist lubada erandeid käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel, arvestades kalurite ohutust ja tervist, laeva suurust, meditsiiniabi ja evakueerimise võimalusi, reisi kestust, tegevuspiirkonda ning kalastustegevuse liiki.

3. Käesoleva artikli lõike 2 erandeid ei kohaldata kalurite suhtes, kes töötavad 24 meetri pikkusel või pikemal kalalaeval või laeval, mis tavaliselt jääb merele kauemaks kui kolmeks päevaks. Tungiva vajaduse korral võib pädev asutus lubada kaluril töötada sellisel laeval piiratud ja kindlaks määratud kestusega ajavahemiku jooksul, kuni ta suudab hankida arstitõendi, eeldusel et kaluri valduses on viimatise kuupäevaga kehtivuse kaotanud arstitõend.

Artikkel 11

Liige võtab vastu õigusnormid või muud meetmed, mis näevad ette:

(a) tervisekontrollide laadi,

(b) arstitõendite vormi ja sisu,

(c) arstitõendi väljastamise nõuetekohase väljaõppega arsti poolt või - ainult nägemist puudutava tõendi puhul - isiku poolt, keda pädev asutus loeb pädevaks sellist tõendit välja andma; need isikud kasutavad erialaste otsuste langetamisel täielikku sõltumatust,

(d) tervisekontrollide sageduse ja arstitõendite kehtivusaja,

(e) õiguse täiendavale tervisekontrollile teise sõltumatu arsti poolt juhul, kui isikule on keeldutud arstitõendi väljastamisest või tal keelatakse teatud tööde tegemine,

(f) muid asjakohaseid nõudeid.

Artikkel 12

Lisaks artiklites 10 ja 11 sätestatud nõuetele, 24 meetri pikkusel või pikemal kalalaeval või laeval, mis tavaliselt jääb merele kauemaks kui kolmeks päevaks:

1. peab kaluri arstitõendil olema märgitud vähemalt see, et:

(a) vastava kaluri kuulmine ja nägemine on kaluri töökohustuste jaoks laeval rahuldavad, ning

(b) kaluril ei ole mingeid terviseprobleeme, mida merel töötamine võib tõenäoliselt halvendada või mis muudab kaluri sellise töö jaoks sobimatuks või ohustab teiste laeva pardal viibivate isikute ohutust või tervist.

2. Arstitõendi kehtivusaeg ei tohi ületada kahte aastat, välja arvatud juhul, kui kalur on alla 18 aasta vana, millisel juhul arstitõendi kehtivusaeg ei tohi ületada ühte aastat.

3. Kui tõendi kehtivusaeg aegub reisi jooksul, jääb tõend kehtivaks kuni selle reisi lõpuni.

IV OSA. TÖÖTINGIMUSED

MEHITAMINE JA PUHKEAEG

Artikkel 13

Liige võtab vastu õigusnormid või muud meetmed, mis nõuavad selle riigi lipu all sõitvatelt kalalaevareederitelt, et :

(a) nende laevad on laeva ohutuks juhtimiseks ja käitamiseks piisavalt ja turvaliselt mehitatud ning pädeva kipri juhtimise all;

(b) kaluritele antakse korrapäraselt ohutuse ja tervise tagamiseks piisava pikkusega puhkeaeg.

Artikkel 14

1. Lisaks artiklis 13 sätestatud nõuetele peab pädev asutus:

(a) 24 meetri pikkuste ja pikemate laevade puhul kehtestama laeva ohutuks juhtimiseks minimaalse mehitamistaseme, määrates kindlaks nõutava kalurite arvu ja kutseoskused;

(b) kauemaks kui kolmeks päevaks merele jäävate kalalaevade puhul, olenemata laeva pikkusest, kehtestama pärast konsulteerimist väsimuse piiramise eesmärgil kalurite minimaalse puhkeaja kestuse. Minimaalne puhkeaeg ei tohi olla lühem kui:

(i) kümme tundi mistahes 24-tunnise ajavahemiku jooksul; ja

(ii) 77 tundi iga seitsme päeva pikkuse ajavahemiku jooksul.

2. Pädev asutus võib piiratud ja kindlaksmääratud juhtudel lubada ajutisi erandeid käesoleva artikli lõike 1 punktis b kehtestatud piirmääradest. Kuid pädev asutus peab sellistel puhkudel nõudma, et kaluritele antakse kompensatoorset puhkeaga niipea, kui võimalik.

3. Pädev asutus võib konsulteerimisjärgselt kehtestada käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 sätestatud erinevaid nõudeid. Niisugused erinevad nõuded peavad siiski olema sisuliselt samaväärsed ega tohi ohtu seada kalurite ohutust ja tervist.

4. Käesolevas artiklis ei tohi vaadelda kitsendavana laeva kipri õigust nõuda kalurilt mistahes aja vältel töötamist, kui see on otseselt vajalik laeva, pardal olevate isikute või kalasaagi ohutuse tagamiseks või merehädas olevate teiste paatide, laevade või isikute abistamiseks. Seega võib kipper ajutiselt peatada puhkeaja kava kehtivuse ning nõuda kalurilt mistahes aja vältel töötamist kuni tavaolukorra taastumiseni. Niipea, kui võimalik pärast tavaolukorra taastumist, peab kipper tagama, et kavajärgsel puhkeajal töötanud kaluritele võimaldatakse piisav puhkeae.

MUNSTERROLL

Artikkel 15

Igal kalalaeval peab olema munsterroll, mille koopias esitatakse kaldal volitatud isikutele enne laeva lahkumist või edastatakse kaldale vahetult pärast laeva lahkumist. Pädev asutus määrab kindlaks, kellele, millal ja mis otstarbel sellist teavet tuleb anda.

KALURI TÖÖLEPING

Artikkel 16

Liige võtab vastu õigusnormid või muud meetmed, mis:

(a) nõuavad, et tema lipu all sõitvatel laevadel töötavad kalurid on kaitstud kaluri töölepinguga, mis on neile arusaadav ning kooskõlas käesoleva konventsiooni sätetega;

(b) määravad kindlaks kohustuslikud andmed, mis kaluri töölepingutes peavad sisalduma vastavalt II lisas esitatud sätetele.

Artikkel 17

Liige võtab vastu õigusnormid või muud meetmed, mis käsitlevad:

(a) toiminguid, millega tagatakse, et kaluril on enne kaluri töölepingu sõlmimist võimalus selle tingimustega tutvuda ja selle kohta nõu küsida;

(b) kui see on asjakohane, sellise lepingu alusel tehtava kaluritööga seonduvat dokumentide säilitamist;

(c) vahendeid kaluri töölepinguga seotud vaidluste lahendamiseks.

Artikkel 18

Kaluri töölepingut, mille üks koopia antakse kalurile, tuleb hoida laeva pardal ning see peab olema kättesaadav kalurile ning kooskõlas riigisisese õiguse ja tavaga, soovi korral, ka teistele asjaomastele osapooltele.

Artikkel 19

Artikleid 16 kuni 18 ja II lisa ei kohaldata kalalaevareederi suhtes, kes käitab ühtlasi ka laeva.

Artikkel 20

Kalalaevareederi kohustus on tagada, et igal kaluril on kirjalik kaluri tööleping, millele on alla kirjutatud nii kalur kui ka kalalaevareeder või reederi volitatud esindaja (või kui kalalaevareeder kalureid tööle ei võta ega rakenda, peab reederil olema tõend lepingulise või samalaadse kokkuleppe olemasolust) ning mis tagab laeva pardal inimväärset töö- ja elamistingimused vastavalt käesoleva konventsiooni nõuetele.

KOJUSÕIT

Artikkel 21

1. Liikmed tagavad, et nende lipu all sõitva ja välissadamasse siseneva kalalaeva kaluritel on õigus kojusõidule juhul, kui kaluri töölepingu tähtaeg lõpeb või see on kaluri või kalalaevareederi poolt põhjendatult lõpetatud või kui kalur ei saa enam täita töölepingust tulenevaid kohustusi või ei saa temalt konkreetsetes tingimustes nende täitmist eeldada. See kehtib ka selle laeva kalurite kohta, kes viiakse samadel põhjustel laevalt üle välissadamasse.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud kojusõidu kulud kannab kalalaevareeder, välja arvatud juhul, kui vastavalt riigisisestele õigusnormidele või muudele meetmetele on leitud, et kalur on suurel määral jätnud täitmata oma töölepingust tulenevad kohustused.

3. Liikmed näevad õigusnormide või muude meetmete abil ette täpsed asjaolud, mis annavad käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kalurile õiguse kojusõidule, maksimaalse teenistusaja pardal, pärast mida on kaluril õigus kojusõidule ning sihtkohad, kuhu kalurid võivad koju sõita.

4. Kui kalalaevareeder ei korralda käesolevas artiklis nimetatud kojusõitu, korraldab asjaomase kaluri kojusaatmise liige, kelle lipu all laev sõidab ning kes saab õiguse nõuda kulud sisse kalalaevareederilt.

5. Riigisisised õigusnormid ei tohi piirata kalalaevareederi õigust nõuda kojusõidu kulud sisse kolmandate isikutega sõlmitud lepinguliste kokkulepete alusel.

VÄRBAMINE JA TÖÖVAHENDUS

Artikkel 22

Kalurite värbamine ja töövahendus

1. Iga liige, kes rakendab kalurite värbamist ja töövahendust pakkuvat avalikku teenust, peab tagama, et see teenus moodustaks ühe osa kõigile töötajatele ja tööandjatele mõeldud avalikust tööturuteenusel või oleks sellega kooskõlastatud.

2. Liikme territooriumil kalurite värbamist ja töövahendust pakkuv eraõiguslik talitus peab vastama standarditud litsentside, tõendite või muu regulatsioonivormi süsteemile, mis kehtestatakse, mida peetakse ülal või muudetakse ainult pärast konsulteerimist.

3. Iga liige võtab vastu õigusnormid või muud meetmed, mis:

(a) keelavad värbamis- ja töövahendustalitustel kasutada vahendeid, mehhanisme või nimekirju, mille eesmärk on tõkestada või tõrjuda kalurite tööle rakendamist;

(b) nõuavad, et kalur ei pea otseselt ega kaudselt, tervikuna ega osaliselt tasuma mingeid lõivusid ega tasusid kalurite värbamise või vahendamise eest;

(c) määravad kindlaks tingimused, mille alusel võib peatada või tühistada eraõigusliku värbamis- või vahendustalituse litsentsi, tõendi või samalaadse tegevusloa, kui on toimunud kõnesolevate õigusnormide rikkumine; ja määratlevad tingimused, mille alusel eraõiguslikud värbamis- ja töövahendustalitused saavad tegutseda.

Eratööhõivetalitused

4. 1997. aasta eratööhõivetalituste konventsiooni nr 181 ratifitseerinud liige võib anda teatud käesolevast konventsioonist tulenevad ülesanded eratööhõivetalitustele, mis osutavad nimetatud konventsiooni artikli 1 lõike 1 punktis b viidatud teenuseid. Selliste eratööhõivetalituste ja kalalaevareederite, kes on selle konventsiooni tähenduses "kasutajaettevõtte", vastavad kohustused määratakse ja jaotatakse vastavalt selle konventsiooni artiklile 12. Niisugune liige võtab vastu õigusnormid või muud meetmed, mis tagavad, et vastavate ülesannete või kohustuste andmine teenust osutavale eratööhõivetalitusele ja "kasutajaettevõttele" vastavalt sellele konventsioonile ei takista kaluril kasutamast kalalaeva vastu tekkivat vara arestimise nõude esitamise õigust.

5. Olenemata lõike 4 sätetest, vastutab kalalaevareeder juhul, kui eratööhõivetalitus ei täida oma kohustusi kaluri ees, kelle suhtes kalalaevareeder on 1997. aasta eratööhõivetalituste konventsiooni nr 181 tähenduses „kasutajaettevõtte“.

6. Käesolevat konventsiooni ei tohi käsitada kui liikmele kohustuse panemist lubada eratööhõivetalitustel tema kalandussektoris tegutseda nagu viidatud käesoleva artikli lõikes 4.

KALURITE TÖÖTASU

Artikkel 23

Iga liige võtab pärast konsulteerimist vastu õigusnormid või muud meetmed, mis näevad ette, et palka saavatele kaluritele peab olema tagatud igakuine või muu korrapärane töötasu.

Artikkel 24

Iga liige nõuab, et kalalaevade pardal töötavatele kaluritele antaks võimalus kanda neile laekunud töötasud, kaasa arvatud ettemaksed, osaliselt või tervikuna tasuta üle oma perekondadele.

V OSA. MAJUTUS JA TOITLUSTUS

Artikkel 25

Iga liige võtab vastu õigusnormid või muud tema lipu all sõitvatele kalalaevadele laienevad meetmed pardal pakutava majutuse, toidu ja joogivee suhtes.

Artikkel 26

Iga liige võtab vastu õigusnormid või muud meetmed, mis nõuavad, et tema lipu all sõitvate kalalaevade pardal pakutav majutuskoht on piisava suuruse ja kvaliteediga ning laeva teenindamist ja kalurite pardal elamise ajavahemikku silmas pidades sobival varustatud. Eriti peavad sellised meetmed olema asjakohasel viisil suunatud järgmistele küsimustele:

- (a) kalalaevade ehitus- või ümberehituskavade heakskiitmine seoses majutusega;
- (b) majutus- ja kambüüsiruumide ülalpidamine, et oleks vajalikult tagatud hügieen ning ohutus, tervislikud ja mugavad üldtingimused;
- (c) ventilatsioon, küte, jahutus ja valgustus;
- (d) ülemäärase müra ja vibratsiooni leevendamine;
- (e) magamisruumide, messi ja teiste majutusruumide paiknemine, suurus, ehitusmaterjalid, sisustus ja varustus;
- (f) sanitaarrajatised, kaasa arvatud tualetid ja pesemiskohad, ning piisava külma ja kuuma veega varustamine;
- (g) käesoleva konventsiooni nõuetele mittevastava majutuse kohta esitatud kaebustele reageerimise toimingud.

Artikkel 27

Iga liige võtab vastu õigusnormid või muud meetmed, mis nõuavad, et:

- (a) pardale kaasa toodud ja serveeritav toit on piisava toiteväärtuse ja kvaliteediga ning seda on piisavas koguses;
- (b) joogivesi on piisava kvaliteediga ja seda on piisavas koguses;
- (c) kalalaevareeder peab toitu ja vett andma kaluritele tasuta. Ent kooskõlas riigisiseste õigusnormidega saab selle kulu kui tegevuskulu hüvitada, kui seda näeb ette väljapüügiosa süsteemi reguleeriv kollektiivleping või kaluri tööleping.

Artikkel 28

1. Õigusnormid või muud meetmed, mida liikmel tuleb artiklite 25 kuni 27 alusel võtta, peavad täielikult jõustama III lisa sätteid majutuse kohta kalalaeval. III lisa võib muuta artiklis 45 kirjeldatud korras.

2. Liige, kes ei ole suuteline III lisa sätteid rakendama, võib pärast konsulteerimist võtta oma õigusnormide või muude meetmetega vastu sätteid, mis on sisult samaväärsed III lisa sätetega, välja arvatud artikliga 27 seonduvad sätteid.

VI OSA. MEDITSIIINIABI, TERVISEKAITSE JA SOTSIAALKINDLUSTUSKAITSE

MEDITSIIINIABI

Artikkel 29

Iga liige võtab vastu õigusnormid või muud meetmed, mis nõuavad, et:

(a) kalalaevade pardal on laeva teenindamiseks asjakohane meditsiinivarustus ja meditsiinitarvikud, arvestades pardal olevate kalurite arvu, tegevuspiirkonda ja reisi pikkust;

(b) iga kalalaeva pardal on vähemalt üks kalur, kes omab esmaabi ja muude meditsiiniabi vormide alast pädevust või väljaõpet ning kellel on vastava laeva meditsiinivarustuse ja meditsiinitarvikute kasutamiseks vajalikud teadmised, arvestades pardal olevate kalurite arvu, tegevuspiirkonda ja reisi pikkust;

(c) pardal oleva meditsiinivarustuse ja meditsiinitarvikute juures on juhised või muu teave alapunktis b viidatud kaluri või kalurite jaoks arusaadavas keeles ja vormis;

(d) kalalaevad on varustatud seadmetega raadio- või satelliitsideks kaldal viibivate isikute või talitustega, kes suudavad anda arstlikku konsultatsiooni, arvestades tegevuspiirkonda ja reisi pikkust;

(e) kaluritel on raske vigastuse või haiguse korral õigus saada ravi kaldal ning õigus pääseda selle saamiseks õigeaegselt kaldale.

Artikkel 30

Arvestades pardal olevate kalurite arvu, tegevuspiirkonda ja reisi kestust, võtab iga liige 24 meetri pikkuste ja pikemate kalalaevade puhul vastu õigusnormid või muud meetmed, mis nõuavad, et:

(a) pädev asutus kirjutab ette, milline meditsiinivarustus ja millised meditsiinitarvikud peavad pardal olema;

(b) pardal olevat meditsiinivarustust ja meditsiinitarvikuid hooldatakse nõuetekohaselt ja neid kontrollib korrapärase, pädeva asutuse kehtestatud ajavahemike tagant pädeva asutuse poolt määratud või heaks kiidetud vastutav isik;

(c) laevadel on pädeva asutuse poolt heaks kiidetud meditsiinijuhend või „*International Medical Guide for Ships*” viimane väljaanne;

(d) laevadel on võimalik kasutada eelnevalt kokku lepitud, pidevalt kättesaadavat raadio- või satelliitside süsteemi merel viibivatele laevadele arstliku konsultatsiooni andmiseks, kaasa arvatud eriarsti konsultatsioon;

(e) laevade pardal on nimekiri raadio- või satelliitsidejaamadest, mille vahendusel on võimalik saada arstlikku konsultatsiooni;

(f) pardal või välisriigi sadamas viibimise ajal osutatakse kaluritele tasuta meditsiiniabi ulatuses, mis on kooskõlas liikme õiguse ja tavaga.

TÖÖOHUTUS JA TÖÖTERVISHOID NING ÕNNETUSTE ÄRAHOIDMINE

Artikkel 31

Iga liige võtab vastu õigusnormid või muud meetmed järgmistes küsimustes:

- (a) tööõnnetuste, kutsehaiguste ja tööga seotud riskide ärahoidmine kalalaevade pardal, kaasa arvatud riskihindamine ja -ohjamine, kalurite väljaõpe ja juhendamine pardal;
- (b) kalurite väljaõpe nende poolt kasutatava püügivarustuse käsitlemiseks ning teadmiste andmiseks püügioperatsioonide kohta, milles neid tööle rakendatakse;
- (c) kalalaevareederite, kalurite ja muude asjaomaste isikute kohustused, arvestades nõuetekohaselt alla 18 aasta vanuste kalurite ohutuse ja tervisega;
- (d) tema lipu all sõitvate kalalaevade pardal toimunud õnnetustest teatamine ja nende uurimine;
- (e) tööohutuse ja tervishoiu ühiskomisjonide või konsulteerimise järgselt muude asjakohaste organite asutamine.

Artikkel 32

1. Käesoleva artikli nõudeid kohaldatakse 24 meetri pikkuste ja pikemate kalalaevade suhtes, mis jäävad tavapäraselt merele kauemaks kui kolm päeva ning konsulteerimise järel ka teistele laevadele, arvestades pardal olevate kalurite arvu, tegevuspiirkonda ja reisi kestust.

2. Pädev asutus peab

- (a) pärast konsulteerimist nõudma, et kalalaevareeder seab kooskõlas riigisiseste õigusnormide, kollektiivlepingute ja tavaga pardal sisse toimingud tööõnnetuste, -vigastuste ja kutsehaigestumiste ärahoidmiseks, võttes arvesse konkreetseid ohte ja riske kõnealusel kalalaeval;
- (b) nõudma, et kalalaevareederitele, kipritele, kaluritele ja muudele asjaomastele isikutele tagatakse piisav ja sobiv juhendamine, õppematerjalid või muu asjakohane teave selle kohta, kuidas ohutus- ja terviseriske kalalaevade pardal hinnata ja ohjata.

3. Kalalaevareederid peavad:

- (a) tagama kõigi pardal viibivate kalurite varustamise sobiva kaitserõivastuse ja isikukaitsevahenditega;
- (b) tagama, et iga pardal viibiv kalur on läbinud pädeva asutuse poolt heaks kiidetud ohutuse alusväljaõppe; pädev asutus võib kirjalikult lubada sellest nõudest erandite tegemist kalurite puhul, kes on tõendanud, et neil on samaväärsed teadmised ja kogemused;
- (c) tagama, et kalurid on enne seadmete kasutamist ja vastavates käitamistoimingutes osalemist piisavalt ja mõistlikul määral tuttavad seadmete ja nende käitamismeetoditega, sealhulgas vajalike ohutusmeetmetega.

Artikkel 33

Kalapüügiga seotud riske hinnatakse asjakohasel viisil kalurite või nende esindajate osalusel.

SOTSIAALKINDLUSTUS

Artikkel 34

Iga liige peab tagama, et alaliselt tema territooriumil elavatel kaluritel ning riigisisese õigusega ette nähtud ulatuses nende ülalpeetavatel on õigus sotsiaalkindlustuskaitsele vähemalt sama soodsatel tingimustel, mis on kohaldatavad teistele töötajatele, kaasa arvatud palgatöötajad ja füüsilisest isikust ettevõtjad, kes alaliselt tema territooriumil elavad.

Artikkel 35

Iga liige kohustub astuma oma riigisisestele oludele vastavaid samme, saavutamaks järkjärgult ulatuslik sotsiaalkindlustuskaitse kõigile alaliselt tema territooriumil elavatele kaluritele.

Artikkel 36

Liikmed teevad koostööd kahe- või mitmepoolsete lepingute või muude kokkulepete kaudu vastavalt riigisisestele õigusnormidele või tavale:

(a) et saavutada järkjärgult kalurite ulatuslik sotsiaalkindlustuskaitse, lähtudes kodakondsusest sõltumatu võrdse kohtlemise põhimõttest;

(b) et tagada omandatud või omandamisel olevate sotsiaalkindlustusõiguste säilimine kõigile kaluritele sõltumata elamiskohast.

Artikkel 37

Olenemata artiklites 34, 35 ja 36 nimetatud kohustuste omistamisest, võivad liikmed kahe- ja mitmepoolsete lepingutega ning regionaalsete majandusliku lõimumise organisatsioonide raames vastu võetud sätetega kindlaks määrata muud reeglid seoses kaluritele laienevate sotsiaalkindlustusalaste õigusaktidega.

KAITSE TÖÖGA SEOTUD HAIGUSE, VIGASTUSE VÕI SURMA KORRAL

Artikkel 38

1. Iga liige võtab meetmeid, tagamaks kooskõlas riigisiseste õigusnormide või tavaga kaluritele kaitse tööga seotud haiguse, vigastuse või surma korral.

2. Tööõnnetusest tuleneva vigastuse või kutsehaigestumise korral peab kalur saama:

(a) vajalikku meditsiiniabi,

(b) vastavat hüvitist kooskõlas riigisiseste õigusnormidega.

3. Arvestades kalapüügisektori iseloomulikke tunnuseid, võib käesoleva artikli lõikes 1 viidatud kaitse tagada:

(a) kalalaevareederid vastutuse süsteemiga või

(b) kohustusliku kindlustuse, töötajate hüvitamise või muude süsteemidega.

Artikkel 39

1. Kui riigisiseseid sätteid kalurite kohta puuduvad, peab iga liige vastu võtma õigusnormid või muud meetmed, tagamaks, et kalalaevareederid vastutavad tema lipu all sõitvate laevade kaluritele tervisekaitse ja meditsiiniabi andmise eest ajal, mil nad merel või välisriigi sadamas viibivale laevale on tööle võetud või tööle rakendatud või teevad seal tööd. Niisugused õigusnormid või muud meetmed peavad tagama, et kalalaevareederid vastutavad meditsiiniabikulude, kaasa arvatud sellega seonduv materiaalne abi ja toetus, enda kanda võtmise eest ravi saamise ajal välisriigis kuni kaluri kojusaatamiseni.

2. Riigisiseseid õigusnormid võivad lubada kalalaevareederid vastutusest vabastamist, kui vigastus leidis aset muul viisil kui laeva teenindamisel, haigust või kehaviga varjati tööle rakendamise ajal või vigastus või haigus oli tingitud kaluri tahtlikust väärkäitumisest.

VII OSA. JÄRGIMINE JA TÄITMISE TAGAMINE

Artikkel 40

Iga liige kasutab tõhusalt jurisdiktsiooni ja kontrolli oma lipu all sõitvate laevade üle, luues selleks käesoleva konventsiooni nõuete järgimise tagamise süsteemi, mis hõlmab asjakohasel viisil kontrollimist, aruandlust, seiret, kaebuste käsitlemise toiminguid, asjakohaseid karistusi ja korrektiivmeetmeid kooskõlas riigisiseste õigusnormidega.

Artikkel 41

1. Liikmed nõuavad, et kauem kui kolmeks päevaks merele jäävatel kalalaevadel,

(a) mille pikkus on 24 meetrit või rohkem või

(b) mis sõidavad tavaliselt rohkem kui 200 meremiili kaugusel lipuriigi rannikust või väljaspool selle mandrilava välisserva, olenevalt sellest, kumb kaugus rannikust on suurem,

on kaasas pädeva asutuse välja antud kehtiv dokument, mis kinnitab, et pädev asutus või selle esindaja on kontrollinud laeva vastavust käesoleva konventsiooni elamis- ja töötingimuste alastele sätetele.

2. Sellise dokumendi kehtivusaeg võib kokku langeda kalalaeva riikliku või rahvusvahelise ohutustunnistuse kehtivusajaga, kuid ei tohi ühelgi juhul ületada viit aastat.

Artikkel 42

1. Artiklist 41 tulenevate kohustuste täitmiseks määrab pädev asutus ametisse piisaval arvul kvalifitseeritud inspektoreid

2. Tõhusa süsteemi loomisel kalalaevade pardal valitsevate elamis- ja töötingimuste kontrollimiseks võib liige, kui see on asjakohane, anda volitused kontrollimiste läbiviimiseks ja dokumentide väljastamiseks riigiasutustele või muudele organisatsioonidele, mida ta peab pädevaks ja sõltumatuks. Kõigil juhtudel jääb liige täielikult vastutavaks tema lipu all sõitvate

kalalaevade kalurite elamis- ja töötingimuste kontrollimise ja sellega seotud dokumentide väljastamise eest.

Artikkel 43

1. Liige, kes saab kaebuse või omandab tõendeid, mille kohaselt tema lipu all sõitev kalalaev ei vasta käesoleva konventsiooni nõuetele, võtab vajalikke samme asja uurimiseks ning mistahes avastatud puuduse kõrvaldamiseks.

2. Kui liige, kelle sadamat külastab mingi kalalaev tavapärase töö käigus või käitamisega seotud põhjustel, saab kaebuse või omandab tõendeid, mille kohaselt antud laev ei vasta käesoleva konventsiooni nõuetele, võib see liige koostada laeva lipuriigi valitsusele raporti, mille koopiat saadetakse Rahvusvahelise Tööstusbüroo peadirektorile, ning võtta vajalikke meetmeid pardal valitsevate selgelt ohtlike või tervist ohustavate tingimuste kõrvaldamiseks.

3. Käesoleva artikli lõikes 2 nimetatud meetmete võtmisel teatab liige sellest kohe lipuriigi lähimale esindajale ning võimaluse korral kutsub selle esindaja kohale. Liige ei tohi laeva põhjendamatult kinni pidada ega peatada.

4. Käesolevas artiklis nimetatud kaebuse võib esitada kalur, kutseorganisatsioon, ühendus, ametiühing või üldse mistahes laeva ohutusest, kaasa arvatud pardal olevate kalurite ohutusest või nende terviseohtudest huvitatud isik.

5. Käesolevat artiklit ei kohaldata kaebuste suhtes, mida liige peab selgelt alusetuks.

Artikkel 44

Iga liige kohaldab käesolevat konventsiooni sellisel viisil, et selle konventsiooni mitte-ratifitseerinud riigi lipu all sõitvaid kalalaevu ei kohelda soodsamalt kui kalalaevu, mis sõidavad mõne selle konventsiooni ratifitseerinud liikme lipu all.

VIII OSA. I, II JA III LISA MUUTMINE

Artikkel 45

1. Vastavalt käesoleva konventsiooni asjakohastele sätetele, võib rahvusvaheline töökonferents muuta I, II ja III lisa. Rahvusvahelise Tööstusbüroo haldusnõukogu võib panna konverentsi päevakorda parandusettepanekud, mis on koostatud kolmepoolsel ekspertkohtumisel. Ettepanekute vastuvõtmise otsuse poolt peab olema kaks kolmandikku konverentsil kohal viibivate delegaatide häältest, sealhulgas vähemalt pooled käesoleva konventsiooni ratifitseerinud liikmed.

2. Kõik käesoleva artikli lõike 1 kohaselt vastu võetud muudatused jõustuvad kõigi konventsiooni ratifitseerinud liikmete jaoks kuus kuud pärast vastuvõtmise kuupäeva, välja arvatud juhul, kui liige on Rahvusvahelise Tööstusbüroo peadirektorile kirjalikult teatanud, et see selle liikme suhtes ei jõustu või jõustub edaspidise kirjaliku teatise alusel mõnel hilisemal kuupäeval.

IX OSA. LÕPPSÄTTED

Artikkel 46

Käesolev konventsioon vaatab läbi ja täiendab 1959. aasta kalurite vanuse alammäära konventsiooni nr 112, 1959. aasta kalurite tervisekontrolli konventsiooni nr 113, 1959. aasta kalurite lepingusätete konventsiooni nr 114 ja 1966. aasta kaluritest laevapere liikmete majutamise konventsiooni nr 126.

Artikkel 47

Käesoleva konventsiooni ametlikud ratifitseerimiskirjad edastatakse registreerimiseks Rahvusvahelise Tööstööbüroo peadirektorile.

Artikkel 48

1. Käesolev konventsioon on siduv ainult neile Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni liikmetele, kelle ratifitseerimiskirjad on registreeritud Rahvusvahelise Tööstööbüroo peadirektori juures.

2. Konventsioon jõustub 12 kuud pärast päeva, mil kümme liiget, kellest kaheksa on rannikuriigid, on registreerinud ratifitseerimiskirja peadirektori juures.

3. Edaspidi jõustub käesolev konventsioon iga uue liikme suhtes 12 kuud pärast tema ratifitseerimiskirja registreerimise päeva.

Artikkel 49

1. Käesoleva konventsiooni ratifitseerinud liige võib selle denonsseerida vastava teate saatmisega Rahvusvahelise Tööstööbüroo peadirektorile, kui konventsiooni esmasest jõustumisest on möödunud kümme aastat. Selline denonsseerimine jõustub, kui denonsseerimise registreerimisest on möödunud üks aasta.

2. Iga liige, kes on käesoleva konventsiooni ratifitseerinud ja ei kasuta eelmises lõikes nimetatud kümne aasta pikkuse perioodi täitumise järel ühe aasta jooksul käesoleva artikliga antud denonsseerimise õigust, on kohustatud konventsiooni täitma veel kümme aastat, misjärel liige võib käesoleva artikli tingimuste kohaselt konventsiooni denonsseerida iga järgneva kümne aasta pikkuse perioodi esimese aasta jooksul.

Artikkel 50

1. Rahvusvahelise Tööstööbüroo peadirektor teatab kõigile Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni liikmetele kõigist organisatsiooni liikmete poolt edastatud ratifitseerimiste, deklaratsioonide ja denonsseerimiste registreerimisest.

2. Teatades organisatsiooni liikmetele konventsiooni jõustumiseks vajalikust viimasest ratifitseerimisest, juhivad peadirektor organisatsiooni liikmete tähelepanu konventsiooni jõustumise kuupäevale.

Artikkel 51

Vastavalt Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja artiklile 102, edastab Rahvusvahelise Tööstööbüroo peadirektor täielikud andmed kõigi peadirektori juures registreeritud ratifitseerimiste, deklaratsioonide ja denonsseerimiste kohta Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peasekretärile registreerimiseks.

Artikkel 52

Kui Rahvusvahelise Töübüroo haldusnõukogu seda vajalikuks peab, esitab ta peakonverentsile aruande käesoleva konventsiooni toimimise kohta ning uurib selle täieliku või osalise muutmise küsimuse konverentsi päevakorda panemise otstarbekust, arvestades ka artikli 45 sätteid.

Artikkel 53

1. Kui peakonverents võtab vastu uue konventsiooni, mis muudab käesolevat konventsiooni, ja kui uus konventsioon ei näe ette teisiti, siis,

(a) arvestamata artiklis 49 sätestatud, toob uue muutva konventsiooni ratifitseerimine liikme poolt kaasa käesoleva konventsiooni *ipso jure* kohese denonsseerimise hetkest, mil uus muutev konventsioon hakkab kehtima;

(b) käesolev konventsioon on liikmetele ratifitseerimiseks suletud alates uue muutva konventsiooni jõustumise päevast.

2. Käesolev konventsioon jääb oma tegelikul kujul ja sisuga igal juhul kehtima nende liikmete suhtes, kes on selle ratifitseerinud, kuid ei ole ratifitseerinud seda muutvat konventsiooni.

Artikkel 54

Käesoleva konventsiooni inglis- ja prantsuskeelsed tekstid on võrdselt autentset.

I LISA

SAMAVÄÄRSUS MÕÕTMISEL

Käesoleva konventsiooni kohaldamisel, kui pädev asutus otsustab pärast konsulteerimist kasutada mõõtmisalusena pikkuse (L) asemel kogupikkust (LOA):

- (a) loetakse kogupikkus (LOA) 16,5 meetrit samaväärseks pikkusega (L) 15 meetrit;
- (b) loetakse kogupikkus (LOA) 26,5 meetrit samaväärseks pikkusega (L) 24 meetrit;
- (c) loetakse kogupikkus (LOA) 50 meetrit samaväärseks pikkusega (L) 45 meetrit.

II LISA

KALURI TÖÖLEPING

Kaluri tööleping peab sisaldama järgmisi andmeid, välja arvatud juhul, kui mõne sellise andmekirje äratoomine pole vajalik, kuna see küsimus on riigi õigusnormide või, kui see on asjakohane, kollektiivlepinguga teisiti reguleeritud:

- (a) kaluri perekonnanimi ja muud nimed, sünnikuupäev või vanus ja sünnikoht;
- (b) lepingu sõlmimise koht ja kuupäev;
- (c) kalalaeva või -laevade, mille pardale kalur tööle läheb, nimi ja registrinumber;
- (d) tööandja või kalalaevareederi või kaluriga sõlmitava lepingu teise osapoole nimi;
- (e) eelseisev reis või eelseisvad reisirid, kui see on lepingu sõlmimise ajal teada;
- (f) ametikoht, millele kalur tööle võetakse või millel teda rakendatakse;
- (g) võimaluse korral koht ja kuupäev, kus ja millal peab kalur pardale tööle ilmuma;
- (h) toiduained, millega kalurit varustatakse, kui riigisiseste õigusnormidega ei ole ette nähtud teistsugust süsteemi;
- (i) töötasusumma või väljapüügiosa suurus koos selle arvutamise meetodiga, kui töötasu on väljapüügiosal põhinev, või töötasusumma ja väljapüügiosa suurus koos selle arvutamise meetodiga, kui töötasu on kombineeritud, ning kokkulepitud töötasu alammäär;
- (j) lepingu lõpetamine ja selle tingimused, milleks on:
 - (i) lepingu lõppemise kuupäev, kui leping on sõlmitud tähtajaliselt;
 - (ii) sihtkoha sadam ja sinna saabumisest kaluri töölt vabastamiseni kuluv ajavahemik, kui leping on sõlmitud reisi kohta;
 - (iii) kummalegi poolele lepingu ülesütlemise õigust andvad tingimused, samuti nõutav ülesütlemisest etteteatamise aeg eeldusel, et see aeg ei ole lühem tööandja, kalalaevareederi või kaluriga sõlmitava lepingu muu osapoole jaoks, kui leping on sõlmitud tähtajatult;
- (k) kalurit hõlmav kaitse tööga seotud haiguse, vigastuse või surma korral;
- (l) iga-aastase puhkusetasu suurus või, kui see on asjakohane, puhkusetasu arvutamiseks kasutatav valem;
- (m) hõlmatus tervise- ja sotsiaalkindlustusega ning, kui see on asjakohane, tööandja, kalalaevareederi või kaluri töölepingu teise osapoole või teiste osapoolte poolt kalurile ette nähtud hüvitised;
- (n) kaluri õigus kojusõidule;

- (o) kui see on asjakohane, viide kollektiivlepingule;
- (p) riigisisestele õigusnormidele või muudele meetmetele vastav minimaalne puhkeaeg;
- (q) mistahes muud riigisiseste õigusnormidega nõutavad andmed.

III LISA

MAJUTUS KALALAEVAL

Üldsätted

1. Käesoleva lisa kohaldamisel:

(a) tähendab „uus kalalaev” laeva:

(i) mille ehitamise või olulise ümberehitamise leping on sõlmitud asjaomase liikme suhtes konventsiooni jõustumise päeval või pärast seda; või

(ii) mille ehitamise või olulise ümberehitamise leping on sõlmitud enne asjaomase liikme suhtes konventsiooni jõustumise päeva ja mis antakse üle vähemalt kolm aastat pärast seda päeva; või

(iii) ehituslepingu puudumisel toimub selle konventsiooni liikme suhtes jõustumise päeval või pärast seda üks järgmistest tegevustest:

- kiilu paigaldamine või

- konkreetse laeva ehitamisena käsitletava ehitustegevuse algus või

- alustatud on laevaosade koostet, mis moodustab vähemalt 50 tonni või 1 protsendi kõikide ehitusmaterjalide hinnangulisest massist, olenevalt sellest, mis arv on väiksem;

(b) „olemasolev laev” tähendab laeva, mis ei ole uus kalalaev.

2. Järgnev kohaldub kõigi uute tekiga kalalaevalde suhtes, kui neile ei kehti kooskõlas konventsiooni artikliga 3 mõni ettenähtud erand. Pädev asutus võib pärast konsulteerimist kohaldada käesoleva lisa nõuete kehtivust olemasolevatele laevadele, kui ja kuivõrd see on asutuse hinnangul mõistlik ja rakendatav.

3. Pädev asutus võib pärast konsulteerimist lubada kõrvalekaldeid käesoleva lisa sätetest kalalaevalde puhul, mis tavapäraselt jäävad merele vähem kui üheks ööpäevaks ja kus kalurid ei ela sadamas laeva pardal. Selliste laevade puhul peab pädev asutus tagama, et asjaomastel kaluritel on piisavad võimalused puhkamiseks, söömiseks ja sanitaartoiminguteks.

4. Kõigist liikme poolt käesoleva lisa lõike 3 alusel tehtud kõrvalekalletest tuleb Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni põhikirja artikli 22 alusel teatada Rahvusvahelisele Tööstöburoole.

5. 24 meetri pikkuste ja pikemate laevade suhtes kehtivaid nõudeid võib kohaldada 15-24 meetri pikkustele laevadele, kui pädev asutus leiab pärast konsulteerimist, et see on mõistlik ja rakendatav.

6. Ilma asjakohase majutuse ja sanitaarrajatisteta abilaevade pardal töötavatele kaluritele tuleb selline majutus ja rajatised võimaldada emalaeva pardal.

7. Liikmed võivad laiendada käesoleva lisa nõudeid müra ja vibratsiooni, ventilatsiooni, kütte ja õhu konditsioneerimise ning valgustuse kohta kinnistele tööruumidele ning ladustamiseks kasutatavatele ruumidele, kui pärast konsulteerimist peetakse sellist kohaldamist asjakohaseks ning see ei mõjuta negatiivselt tootmisprotsessi, töötingimus ega kalasaagi kvaliteeti.

8. Konventsiooni artiklis 5 viidatud kogumahutavuse kasutamine on piiratud käesoleva lisa järgmiste määratletud lõigetega: 14, 37, 38, 41, 43, 46, 49, 53, 55, 61, 64, 65 ja 67. Kui pädev asutus otsustab pärast konsulteerimist kasutada nende lõigete osas mõõtmisalusena kogumahutavust, siis:

(a) kogumahutavus 75 tonni loetakse samaväärseks pikkusega (L) 15 meetrit või kogupikkusega (LOA) 16,5 meetrit;

(b) kogumahutavus 300 tonni loetakse samaväärseks pikkusega (L) 24 meetrit või kogupikkusega (LOA) 26,5 meetrit;

(c) kogumahutavus 950 tonni loetakse samaväärseks pikkusega (L) 45 meetrit või kogupikkusega (LOA) 50 meetrit.

Kavandamine ja kontroll

9. Pädev asutus peab veenduma, et kõigil juhtudel, kui laev on äsja ehitatud või laevapere majutusruumid rekonstrueeritud, vastab selline laev käesoleva lisa nõuetele. Pädev asutus peab võimaluste piires nõudma käesoleva lisa nõuete järgimist juhul, kui laevapere majutusruume on oluliselt muudetud, ning oma lipu, mille all see sõidab, liikme lipu vastu vahetava laeva puhul nõudma nende käesoleva lisa nõuete järgimist, mis on kohaldatavad vastavalt käesoleva lisa lõikele 2.

10. Käesoleva lisa lõikes 9 märgitud juhtudel tuleb 24 meetri pikkuste ja pikemate laevade puhul nõuda majutusruumide kohta käivate üksikasjalike plaanide ja teabe esitamist pädevale asutusele või selle poolt volitatud isikule heakskiitmiseks.

11. Alati, kui 24 meetri pikkuste või pikemate kalalaevade laevapere majutusruume on rekonstrueeritud või oluliselt muudetud, peab pädev asutus kontrollima konventsiooni nõuete järgimist, ning kui laev vahetab oma lipu, mille all see sõidab, liikme lipu vastu, peab asutus kontrollima nende käesoleva lisa nõuete täitmist, mis on kohaldatavad vastavalt käesoleva lisa lõikele 2. Pädev asutus võib omal äranägemisel läbi viia täiendavaid laevapere majutusruumide kontrollimisi.

12. Kui laev muudab oma lippu, kaotavad laeva suhtes kehtivuse kõik valikulised nõuded, mille eelmise lipuriigi pädev asutus võis olla vastu võtnud käesoleva lisa lõigete 15, 39, 47 või 62 kohaselt.

Projekteerimine ja ehitus

Ruumide puhaskõrgus

13. Kõik majutuspaigad peavad olema piisava puhaskõrgusega. Pädev asutus näeb ette minimaalse puhaskõrguse kohtadele, kus kalurilt eeldatakse pikemaajalist püstiseismist.

14. 24 meetri pikkuste ja pikemate laevade puhul ei tohi minimaalne puhaskõrgus üheski majutuspaigas, kus on vajalik täielik ja vaba liikumine, olla väiksem kui 200 sentimeetrit.

15. Olenemata löike 14 sätetest, võib pädev asutus pärast konsulteerimist otsustada, et minimaalne puhaskõrgus ei tohi üheski ruumis – või mis tahes ruumi osas – olla väiksem kui 190 sentimeetrit sellistes majutuspaikades, kus asutus on veendunud, et see on põhjendatud ja ei tekita kaluritele ebamugavusi.

Avaused majutusruumidesse ja nende vahel

16. Kalahoiu- ja masinaruumidest ei tohi ükski avaus suunduda otse magamisruumidesse, välja arvatud evakueerimise puhuks. Kui pole selgelt sätestatud teisiti ning kui see on mõistlik ja rakendatav, tuleb vältida otseseid avausi kambüüsist, laoruumidest, kuivatusruumidest või ühistest sanitaarruumidest.

17. 24 meetri pikkuste ja pikemate laevade puhul ei tohi ükski avaus suunduda kalahoiu- ja masinaruumidest, kambüüsist, laoruumidest, kuivatusruumidest ega ühistest sanitaarruumidest otse magamisruumidesse, välja arvatud evakueerimise puhuks; selliste kohtade ja magamisruumide vahelise vaheseina lõik ja välised vaheseinad peavad olema ehitatud tugevast terasest või muust lubatud materjalist ning olema vee- ja gaasikindlad. Käesolev säte ei välista võimalust, et sanitaaralad jäävad kahe kajuti vahele.

Eraldamine

18. Majutuspaigad peavad olema piisavalt eraldatud; sisevaheseinte, paneelide ja voodri, samuti põrandate ja liitekohtade ehitamiseks kasutatavad materjalid peavad olema selleks otstarbeks sobivad ning soodustama tervisliku keskkonna tagamist. Kõik majutuspaigad peavad olema varustatud piisava veeäravooluga.

Muud nõuded

19. Tuleb võtta kõikvõimalikke rakendatavaid meetmeid, kaitsmaks kalalaevade laevapere majutuspaiku kärbest ja muude putukate eest, eriti kui laevad töötavad sääserohketes piirkondades.

20. Kõik laevapere majutuspaigad peavad olema varustatud vajalike evakuatsiooniteedega.

Müra ja vibratsioon

21. Pädev asutus peab võtma meetmeid, et piirata majutuspaikades liigset müra ja vibratsiooni ning tegema seda niivõrd, kui see on reaalne, kooskõlas vastavate rahvusvaheliste normidega.

22. 24 meetri pikkuste ja pikemate laevade jaoks võtab pädev asutus vastu majutuspaikade müra ja vibratsiooni normid, mis peavad tagama kaluritele piisava kaitse sellise müra ja vibratsiooni mõjude eest, kaasa arvatud mürast ja vibratsioonist tingitud väsimuse mõjud.

Ventilatsioon

23. Majutuspaigad peavad olema ventileeritud, arvestades kliimatingimustega. Ventilatsioonisüsteem peab varustama rahuldava kvaliteediga õhuga alati, kui kalurid on pardal.

24. Ventilatsiooni- või muud meetmed peavad kaitsma mittesuitsetajaid tubakasuitsu eest.

25. 24 meetri pikkuste ja pikemate laevade majutuspaigad tuleb varustada kontrollitava ventilatsioonisüsteemiga, mis võimaldab säilitada õhu rahuldavat kvaliteeti ning tagada piisav õhuliikumine kõigi ilmastiku- ja kliimatingimuste korral. Ventilatsioonisüsteemid peavad töötama alati, kui kalurid on pardal.

Küte ja õhu konditsioneerimine

26. Majutuspaigad peavad olema piisavalt kütetud, arvestades kliimatingimustega.

27. 24 meetri pikkustel ja pikematel laevadel tuleb piisav küte tagada sobiva küttesüsteemiga, välja arvatud kalalaevadel, mis töötavad ainult troopilises kliimas. Küttesüsteem peab võimaldama kütmist kõigis oludes vastavalt vajadusele ning töötama siis, kui kalurid pardal elavad või töötavad ja kui olud seda nõuavad.

28. 24 meetri pikkuste ja pikemate laevade majutuspaigad, sild, raadioruum ja masinate juhtimiskeskus peavad olema varustatud õhukonditsioneeriga, kui tegemist ei ole laevadega, mis töötavad regulaarselt piirkondades, mille mõõdukad kliimatingimused seda ei nõua.

Valgustus

29. Kõik majutuspaigad peavad olema varustatud piisava valgusega.

30. Kui see on rakendatav, peab majutuspaikade valgustuses kasutama lisaks tehisvalgustusele ka loomulikku valgustust. Kui magamispaikades kasutatakse loomulikku valgustust, peab olema võimalus valguse sissepääsu tõkestamiseks.

31. Lisaks magamisruumi tavapärasele üldvalgustusele peab iga koi olema varustatud piisava lugemisvalgustusega.

32. Magamisruumides peab olema avariivalgustus.

33. Kui laeva messiruum, koridorid ja muud avariiväljapääsuna kasutatavad paigad ei ole varustatud avariivalgustusega, peab neis olema pidev öövalgustus.

34. 24 meetri pikkustel ja pikematel laevadel peab majutusosalade valgustus vastama pädeva asutuse kehtestatud normidele. Kõigis vaba liikumist võimaldavates majutusruumi osades peab sellise valgustuse piirnorm võimaldama normaalse nägemisega inimesel lugeda selgel päeval tavalist trükitud ajalehte.

Magamisruumid

Üldsätted

35. Kui laeva tehniline lahendus, mõõdud või otstarve seda lubavad, peavad magamiskohad paiknema selliselt, et liikumise ja kiirenduse mõju on võimalikult väike, kuid mingil juhul ei tohi need ruumid paikneda pörkevaheseinast eespool.

Põrandapind

36. Ühte magamisruumi paigutatavate inimeste arv ja põrandapind inimese kohta, mille sisse ei arvestata koide ja kappide alla jäävat pinda, peab tagama pardal olevatele kaluritele piisava ruumi ja mugavuse, arvestades laeva tegevusala.

37. 24 meetri pikkustel ja pikematel, kuid alla 45 meetri pikkustel laevadel ei tohi magamisruumide põrandapind inimese kohta, mille sisse ei arvestata koide ja kappide alla jäävat pinda, olla väiksem kui 1,5 ruutmeetrit.

38. 45 meetri pikkustel ja pikematel laevadel ei tohi magamisruumide põrandapind inimese kohta, mille sisse ei arvestata koide ja kappide alla jäävat pinda, olla väiksem kui 2 ruutmeetrit.

39. Olenemata lõigete 37 ja 38 sätetest, võib pädev asutus pärast konsulteerimist otsustada, et magamisruumide vähim lubatud põrandapind inimese kohta, mille sisse ei arvestata koide ja kappide alla jäävat pinda, ei tohi olla väiksem kui vastavalt 1 ja 1,5 ruutmeetrit, kui pädev astus on veendunud, et see on mõistlik ja ei põhjusta kaluritele ebamugavusi.

Inimeste arv magamisruumi kohta

40. Ühte magamisruumi ei ole lubatud paigutada rohkem kui kuus inimest, kui sõnaselgelt ei ole ette nähtud teisiti.

41. 24 meetri pikkustel ja pikematel laevadel ei tohi ühte magamisruumi paigutada rohkem kui neli inimest. Pädev asutus võib lubada konkreetsetel juhtudel selle nõude osas erandeid, kui laeva suurus, tüüp või kasutusala muudavad selle nõude ebamõistlikuks või mitterakendatavaks.

42. Kui sõnaselgelt ei ole ette nähtud teisiti, peab laeva juhtkonnal olema eraldi magamisruum või magamisruumid.

43. 24 meetri pikkustel ja pikematel laevadel peavad juhtkonna magamisruumid olema võimaluse korral mõeldud ühele inimesele ning neis ei tohi ühelgi juhul olla enam kui kaks koid. Pädev asutus võib lubada konkreetsetel juhtudel käesoleva lõike nõuete osas erandeid, kui laeva suurus, tüüp või kasutusala muudavad need nõuded ebamõistlikuks või mitterakendatavaks.

Muud nõuded

44. Igasse magamisruumi paigutatavate inimeste maksimaalne lubatud arv peab olema loetavalt ja kustutamatu märgitud selles ruumis hästi nähtavasse kohta.

45. Ruumis peavad olema sobivate mõõtmetega ühe inimese koid. Madratsioonid peavad olema valmistatud sobivast materjalist.

46. 24 meetri pikkustel ja pikematel laevadel ei tohi koide sisemõõdud olla väiksemad kui 198 x 80 sentimeetrit.

47. Olenemata lõike 46 sätetest, võib pädev asutus pärast konsulteerimist otsustada, et koide sisemõõdud ei tohi olla väiksemad kui 190 x 70 sentimeetrit, kui asutus on veendunud, et see on mõistlik ja ei tekita kaluritele ebamugavusi.

48. Magamisruumide planeering peab võimaldama asukatele piisavat mugavust ning soodustama puhtuse pidamist. Ruumide varustus peab hõlmama koisid, rõivaste ja isiklike asjade jaoks piisava suurusega individuaalseid kappe ning sobivat kirjutuspinda.

49. 24 meetri pikkustel ja pikematel laevadel peab olema ette nähtud kirjutamiseks sobiv laud koos tooliga.

50. Magamisruumid peavad olema võimaluste piires paigutatud või varustatud nii, et meestele ja naistele oleks tagatud piisav privaatsus.

Messiruumid

51. Messiruumid peavad olema kambüüsile võimalikult lähedal, kuid ei tohi mingil juhul paikneda pörkevaheseinast eespool.

52. Laevad peavad olema varustatud tegevusalale sobivate messiruumidega. Kui sõnaselgelt ei ole ette nähtud teisiti ja kui see on teostatav, peavad messiruumid olema eraldatud magamispiirkonnast.

53. 24 meetri pikkustel ja pikematel laevadel peavad messiruumid olema magamispiirkonnast eraldatud.

54. Iga messiruumi mõõtmed ja varustus peab olema piisav, arvestades seal korraga viibivate inimeste tõenäolist arvu.

55. 24 meetri pikkustel ja pikematel laevadel peab kalurite käsutuses pidevalt olema piisava mahutavusega külmkapp ning vahendid kuumade ja külmade jookide valmistamiseks.

Vannid või dušid, tualetid ja kraanikausid

56. Kõigi pardal viibivate inimeste jaoks peavad olema laeva tegevusalale vastavad sanitaarrajatised, mis hõlmavad tualette, kraanikausse ja vanne või dušše. Need rajatised peavad vastama tervise- ja hügieeni miinimumnormidele ning mõistlikele kvaliteedinormidele.

57. Niivõrd, kui see on reaalne, peavad sanitaarruumid olema teistest ruumidest eraldatud. Sanitaarrajatised peavad võimaldama mõistlikku privaatsust.

58. Kõigil kaluritel ja teistel pardal viibivatel inimestel peab olema võimalus kasutada korraliku hügieeni nimel piisavas koguses külma ja kuuma magevett. Pädev asutus võib pärast konsulteerimist kindlaks määrata ette nähtava vee miinimumkoguse.

59. Sanitaarraajatiste olemasolul peavad need olema varustatud vabasse õhku suunduva ventilatsiooniga, mis ei ole ühendatud ühegi teise majutusruumi osaga.

60. Kõik sanitaarruumide pinnad peavad olema lihtsalt ja tõhusalt puhastatavad. Põrandatel peab olema libisemiskindel kate.

61. 24 meetri pikkustel ja pikematel laevadel peab kõigile kaluritele, kes ei võta enda alla juurde kuuluvate sanitaarraajatistega ruume, olema ette nähtud vähemalt üks vann või dušš või mõlemad, üks tualett ja üks kraanikauss maksimaalselt nelja inimese kohta.

62. Olenemata lõike 61 sätetest, võib pädev asutus pärast konsulteerimist otsustada, et vähemalt üks vann või dušš või mõlemad ja üks kraanikauss on ette nähtud maksimaalselt kuue inimese kohta ning üks tualett maksimaalselt kaheksa inimese kohta, kui pädev asutus on veendunud, et see on mõistlik ja ei tekita kaluritele ebamugavusi.

Pesupesemise võimalused

63. Kui sõnaselgelt ei ole ette nähtud teisiti ja arvestades laeva tegevusala, peavad laevas olema vahendid rõivaste pesemiseks ja kuivatamiseks.

64. 24 meetri pikkustel ja pikematel laevadel peavad olema ette nähtud vastavad võimalused rõivaste pesemiseks, kuivatamiseks ja triikimiseks.

65. 45 meetri pikkustel ja pikematel laevadel peavad vastavad võimalused rõivaste pesemiseks, kuivatamiseks ja triikimiseks olema ette nähtud magamisruumidest, messiruumidest ja tualettidest eraldatud sektsioonis, mis on piisava ventilatsiooni ja küttega ning varustatud pesunööri või muude vahenditega rõivaste kuivatamiseks.

Rajatised haigetele ja vigastatud kaluritele

66. Vajaduse korral tuleb haigestunud või vigastatud kalurile eraldada üksikkajut.

67. 45 meetri pikkustel ja pikematel laevadel peab olema eraldi laevalaatsaret. See ruum peab olema nõuetekohaselt sisustatud ning seda tuleb hoida heas hügieenilises seisundis.

Muud rajatised

68. Tormivarustuse ja muude isikukaitsevahendite varna riputamise koht peab paiknema väljaspool magamisruume, kuid nende suhtes käepäraselt.

Magamisvarustus, messinõud ja mitmesugused sätted

69. Kõigile pardal viibivatele kaluritele tuleb ette näha vastavad söögiriistad, magamisvarustus ja muu voodipesu. Kuid voodipesu kulud kui tegevuskulud saab hüvitada, kui kollektiivleping või kaluri tööleping nii ette näevad.

Puhkevõimalused

70. 24 meetri pikkustel ja pikematel laevadel tuleb kõigile pardal viibivatele kaluritele ette näha asjakohased puhkevõimalused, mugavused ja teenused. Kui see on asjakohane, võib puhketegevusteks kasutada messiruumi.

Sidevahendid

71. Kõigile pardal viibivatele kaluritele tagatakse mõistlikus ja rakendatavas ulatuses juurdepääs sidevahenditele mõistliku tasu eest, mis ei ületa kalalaevareederi kogukulu sellele.

Kambüüs ja toidu hoiustamise rajatised

72. Pardal tuleb ette näha toiduvalmistamise varustus. Kui sõnaselgelt ei ole ette nähtud teisiti, peab see varustus olema paigutatud eraldi kambüüsi.

73. Kambüüs või eraldi kambüüsi puudumisel toiduvalmistamisala, peab olema otstarbeks sobiva suurusega, hästi valgustatud ja ventileeritud, nõuetekohaselt varustatud ja hooldatud.

74. 24 meetri pikkustel ja pikematel laevadel peab olema eraldi kambüüs.

75. Kambüüsis toiduvalmistamiseks kasutatavaid gaasilise butaani või propaani mahuteid tuleb hoida avatud tekil varjualuses, mis on mõeldud nende kaitseks väliste kuumusallikate ja löökide eest.

76. Toiduvarude jaoks tuleb ette näha piisava mahutavusega sobiv koht, mida on võimalik hoida kuiva, jaheda ja hästi ventileerituna, vältimaks varude riknemist, ning - kui sõnaselgelt ei ole ette nähtud teisiti – võimalusel külmikud või muud madaltemperatuuri hoiuvahendid.

77. 24 meetri pikkustel ja pikemate laevadel tuleb kasutada toiduvarude hoiuruumi ja külmikut ning muid madaltemperatuuri hoiuvahendeid.

Toit ja joogivesi

78. Toidu ja joogivee kogus peab olema piisav, arvestades kalurite arvu ning reisi kestust ja laadi. Lisaks peab nende toiteväärtus, kvaliteet, kvantiteet ja vaheldusrikkus olema piisav, arvestades ka kalurite usuliste vajaduste ja kultuuritavadega toidu suhtes.

79. Pädev asutus võib kehtestada miinimumnormid pardal veetava toidu ja vee koguse kohta.

Puhtad ja elamiskõlblikud tingimused

80. Majutusruume tuleb hoida puhtas ja elamiskõlblikus seisundis ning neis ei tohi hoida kaupu ega varusid, mis ei ole asukate isiklik omand ega pole vajalikud nende ohutuse või päästmise jaoks.

81. Kambüüsi ja toiduhoiustamise rajatise tuleb hoida heas hügieenilises seisundis.

82. Jäätmeid tuleb hoida kinnistes, korralikult suletud mahutites ning need tuleb vajaduse korral alati toidu käitlemise aladelt eemaldada.

Kontrolli teostamine kipri poolt või kipri korraldusel

83. 24 meetri pikkuste ja pikemate laevade puhul nõuab pädev asutus sagedaste kontrollide teostamist kipri poolt või tema korraldusel, tagamaks, et:

(a) majutusruumid on puhtad, rahuldava elamiskõlblikkusega ja ohutud ning heas korras,

(b) toidu- ja veevarud on piisavad ning

(c) kambüüsi ja toiduhoiustamise alad ja varustus on hügieenilised ning nõuetele vastavas heas korras.

Selliste kontrollimiste tulemused ning avastatud puuduste kõrvaldamiseks võetud meetmed tuleb dokumenteerida ning need peavad olema analüüsiks kättesaadavad .

Kõrvalekalded

84. Pädev asutus võib pärast konsulteerimist lubada erandeid käesoleva lisa sätetest, et diskrimineerimata arvestada erinevaid ja omanäolisi usulisi või ühiskondlikke tavasid järgivate kalurite huve tingimusel, et sellised erandid ei muuda üldisi tingimusi halvemaks, kui need tuleneksid käesoleva lisa nõuete kohaldamisest.